

Posudek oponenta bakalářské práce Karolíny Klempířové
„Využití metod dramatické výchovy pro
výuku dějin výtvarného umění“

Karolína Klempířová ve své bakalářské práci se rozhodla věnovat praktickému využití postupů dramatické výchovy v rámci výuky výtvarné výchovy na základní škole. Ve svém projektu se rozhodla použít principy a metody dramatické výchovy a použít je při výkladu o období Surrealismu v dějinách výtvarné umění.

Její snahou bylo za použití dramaticko-výchovných metod a postupů přiblížit žákyním 8. a 9. třídy Základní školy, možné způsoby a přístupy k tvorbě v daném období.

Tyto metody použila ve dvoudenním projektu praktické výuky předmětu výtvarná výchova, k přiblížení myšlení surrealistických tvůrců. Pro konkrétní představu dění v tomto úseku dějin výtvarného umění. Jsou to zejména René Margitte a Salvátor Dalí, ale i ostatní, včetně reprodukcí jejich konkrétních děl.

Svůj projekt autorka nazvala SNOVÝ SVĚT SURREALISMU.

Jak Kateřina Klempířová píše v úvodu své práce: "Představivost a hravost, samotné esence surrealismu, jsou nedílnou součástí i výchovné dramatiky."

V tom s ní vřele souhlasím, a právě tak tam i patří snové představy, které autorka šťastně použila v názvu dílny.

Ze záznamů projektu a reflexí jak skupiny děvčat, a hlavně i z průběžného hodnocení autorky pro mě zcela jasně vyplývá, že zvolené metody a postupy byly voleny správně.

Přestože vstupní představa dívek byla, orientována na výtvarnou výchovu. Oceňuji, že se autorce podařilo překonat počáteční nesmělost, související s věkem a postupně zaujmout zúčastněné žákyně. Průběžné a kritické

reflexe své práce dávaly autorce prostor pro operativní citlivé změny a úpravy následujících aktivit. To je myslím také hodno ocenění.

Z obrazové dokumentace v autorčině bakalářské práci vyplývá, že navzdory, ne zcela vyhovujícím prostorám, které byly pro projekt k dispozici se Karolíně Klempířové podařilo uskutečnit hodnotný projekt, který naplnil vytčený cíl a přinesl účastnicím dílny „SNOVÝ SVĚT SURREALISMU“ nový vhled do dějin výtvarného umění a nezaměnitelnou zkušenost, že představivost a hravost může být klíčem jak dramatické, tak i k výtvarné tvorbě.

Je to již druhá bakalářská práce, která se zabývá propojením dramatické a výtvarné výchovy. Karolína Klempířová se na rozdíl od Alžběty Rajchlové pouští do spojení „z druhé strany“, od dramatické hravosti k výtvarné tvorbě a myšlení. Zjištění, že princip hry může oboustranně prostupovat všemi oblastmi tvorby je velmi cenné, nejen pro účastníky dílny, ale myslím obecně.

Bakalářskou práci Karolíny Klempířové hodnotím velmi kladně a konstatuji, že dle mého názoru bez problémů splňuje kritéria kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení B – A, dle výsledku obhajoby.

Otázka k obhajobě: Jak byste srovnala přístup k tvorbě René Margitta a Salvátora Dalí a jak ho chápaly účastnice vaší dílny.

V Praze dne 31.9. 2022

doc. Mgr. Karel Vostárek